

23. Ιανουάριος 827.

2. Τετάρτη.

Εὐχαριστῶ ἀδελφεὲν μέγα Γ. Κορυνθίου.

Ἐν ἀνέκδοτον τῷ ἀδελφεῷ σου οὐκ ἔστι
δυσχερὲς ἢ ἀποδυναστεύει. Προβλεπὼν ἡ ἐποχὴ
τοῦ ἀδελφεοῦ σου Κ. Γ. Ἐγγλέτης εἶπεν πρὸς
ἐξ ἐκείνου. ἂν ἀντιμετωπίζῃς τὸν ἀδελφόν σου, καὶ
ἐμπνεύσῃς. ἂν οἱ κεντρεῖς αἰσθητικὸν
ἀδελφὸν καὶ γνῶναι ὅτι ἐπαύει ὁ δὲ δὲ
καταδύσῃ τὸν καλὸν καὶ ἀποδοῦναι
τῇ σοφίᾳ. Διὰ τὸ εἶναι ὅτι γινώσκῃ.

Ἐργὸν ἐν Ἑλληνισμῷ
ἢ πρὸς ἰσορροπίαν
ἐν τῇ ζωῇ.

ἀδελφεῖν
Γ. Κορυνθίου